

Gorgone

Andrei Șerbănescu

Ce goală e casa-ntru totul,
Și ce frig e pe patru în noapte,
Mi-e ciudă să-ți legăn mijlocul,
Sub voalul păgânelor fapte.

E cinic că nu ne-am aflat,
Sau e drept, iar eu sunt satiric...
Precum un zulf de smarald,
Părăsit de vârtoarea scipirii.

De-aș ști pe ce brațe-n odihnă
Te așterni, între codrii cerești,
Visul meu, de-o tăcere marină,
Dispera-va-n augustele vești.

Mi-e patul blazat de gorgone,
Și tu râzi prin vitrege părți,
Cu distrați, dezolați și fantome,
Pierdută-n canastele bolți.

Ce goală e casa-ntru totul,
Iar pe patru e-un frig de mă omoară,
Mi-e ciudă să-ți caut mijlocul,
Și sete să-ți mestec din boală.